

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การจัดการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ยกระดับคุณภาพการศึกษา สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนสร้างเสริมให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา และมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษาโดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู ซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา (๓) ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุความมุ่งหมายของการพัฒนาการศึกษาของประเทศ จำเป็นต้องกำหนดให้ครู
มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๓) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓
- (๔) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒
- (๕) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสภาการศึกษา คณะกรรมการสภาการศึกษา สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา และเลขาธิการสภาการศึกษา

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัด
หรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์อย่างเป็นองค์รวม
ทั้งด้านความรู้ สติปัญญา ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะที่ดี เพื่อก่อให้เกิดสมรรถนะ ความเจริญงอกงาม
และการดำรงอยู่ของบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพชั้นสูงซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษา
ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนเอื้ออำนวย ส่งเสริมและพัฒนา
การเรียนรู้ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความ
รวมถึงผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้สอน” หมายความว่า ครูและอาจารย์ในสถานศึกษา รวมถึงปราชญ์ชาวบ้าน
หรือผู้ประกอบการที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ซึ่งมีชุดความรู้ชุดประสบการณ์ ที่สามารถถ่ายทอด
บ่มเพาะ ฝึกฝน ส่งเสริม เพื่อพัฒนาผู้เรียน

“ศึกษานิเทศก์” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพชั้นสูงซึ่งทำหน้าที่นิเทศ ให้คำปรึกษา
แนะนำ กระตุ้น ประเมิน ให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาเกิดความรู้ ความตระหนัก มีทักษะในการบริหาร
จัดการ การจัดการเรียนรู้และวิชาการ รวมทั้งร่วมกับสถานศึกษาสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพ
การศึกษา ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ประเมินผลการจัดการศึกษา

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพชั้นสูงซึ่งทำหน้าที่หัวหน้า
ในสถานศึกษาของรัฐ มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชา
ของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา
ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ซึ่งทำหน้าที่ให้บริการหรือสนับสนุนการดำเนินการ
จัดการศึกษาในหน่วยงานการศึกษา

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้
วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่
และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“กลุ่มสถานศึกษา” หมายความว่า การรวมสถานศึกษาของรัฐตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปเพื่อ
การบริหารจัดการศึกษา การใช้ทรัพยากรทางการศึกษาและบุคลากรร่วมกันภายในกลุ่มสถานศึกษาให้เกิด
ประสิทธิภาพ

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึง
ประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถานศึกษา
และเป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริม กำกับ ดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล
และการประกันคุณภาพการศึกษา

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

“จังหวัด” หมายความว่า จังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษา

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนา ศักยภาพพลเมืองของประเทศให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจ และตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะ การเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตที่สร้างสรรค์ ที่สอดคล้องและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก มีโอกาสพัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มีความเป็นพลเมืองที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และสังคมโลกได้อย่างผาสุก และสามารถสร้างสรรค์เศรษฐกิจและสังคมที่พึงประสงค์ เท่าเทียม และเป็นธรรมได้

มาตรา ๗ การจัดการศึกษาของชาติให้ยึดหลักดังต่อไปนี้

(๑) หลักการพัฒนา ฝึกฝน อบรม และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่ดี ก่อเกิดเป็นสมรรถนะที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตและการทำงานได้ อย่างบูรณาการกัน

(๒) หลักการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๓) หลักการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของทุกภาคส่วนของสังคม

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๔) หลักการกระจายอำนาจเพื่อความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ และควมมีเสรีภาพทางวิชาการของสถานศึกษา

(๕) หลักธรรมาภิบาลของครู ผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาในความรับผิดชอบต่อผู้เรียนและสังคม

(๖) หลักการพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถและมีจิตวิญญาณของความเป็นครูและผู้นำที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้

(๗) หลักการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๘ นอกจากการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ แล้ว รัฐต้องส่งเสริมการจัดการศึกษา และจัดให้มีความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และกระตุ้นให้บุคคลทุกช่วงวัย และทุกอาชีพ ใฝ่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตามอาชีพของตน หรืออาชีพอื่น หรือความรู้อื่นใดที่ตนสนใจ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างความรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก หรือเกิดความเชี่ยวชาญในความรู้ที่ตนสนใจหรือตามความถนัดของตน เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการดำรงชีวิตและประโยชน์ต่อสังคม

หมวด ๒

สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา ๙ บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาตั้งแต่แรกเกิด จนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดการศึกษาให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๐ ให้รัฐจัดให้มีการจัดการศึกษาแก่บุคคลซึ่งมิได้เข้ารับการ ศึกษา ให้เหมาะสมตามช่วงวัย โดยอาจเปลี่ยนแปลงระยะเวลาและเป้าหมายของแต่ละช่วงวัย ให้เหมาะสมกับอายุของผู้เรียนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยจะจัดการเรียนรู้ ที่เน้นเป้าหมายเพื่อการประกอบอาชีพโดยตรงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑ บุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการตามวรรคหนึ่ง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบ ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๑๒ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้
ในการจัดการศึกษา

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตน
ได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ และให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ
ที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุน ช่วยเหลือ
และให้การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

(๒) บุพการีหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาให้แก่ผู้สืบสันดานหรือผู้ซึ่งอยู่ใน
ความปกครองของตนได้ โดยจะจัดโดยลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล มีสิทธิจัดการศึกษา
ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกจากรัฐและองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น และให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เพียงพอต่อการเข้ารับการศึกษาได้
ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย และมีหน้าที่
จัดการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นได้
ในการดำเนินการดังกล่าว หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตหรือพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบ
ติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตหรือพื้นที่
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัด
การศึกษาดังกล่าว

(๖) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตร
หรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคน มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน
และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดา
หรือผู้ปกครอง ให้มีหน้าที่พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแล
ของตนด้วย

(๗) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
กับการจัดการศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา
ให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิ
ในการจัดการศึกษา

(๘) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษา
และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้
รวมถึงให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากร
เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัดการศึกษา
ในระดับใดตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๓ การจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๒ (๒) ให้กระทำได้เมื่อได้แจ้ง
ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดทราบ แต่การจัดการศึกษานั้น
ต้องไม่เป็นปฏิปักษ์หรือขัดแย้งต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำให้ความรู้ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๒ (๒) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว จะกำหนดให้ต้องขออนุญาตเพื่อดำเนินการใดมิได้ และในการติดต่อระหว่างผู้จัดการศึกษากับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสามารถติดต่อผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้

ในกรณีที่ว่ากฎว่าการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๒ (๒) มิได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดการศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งระงับการจัดการศึกษานั้นได้ แต่ในกรณีที่สั่งระงับการจัดการศึกษา ต้องกำหนดมาตรการรองรับผู้เรียนให้สามารถเรียนต่อในสถานศึกษาหรือได้รับการศึกษาด้วยวิธีการอื่นใดที่สมควรด้วย

การอุดหนุนการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๒ (๒) ต้องคำนึงถึงความทัดเทียมกันระหว่างผู้เรียนซึ่งเรียนอยู่ในสถานศึกษากับผู้เรียนซึ่งเรียนตามมาตรา ๑๒ (๒) ด้วย

มาตรา ๑๔ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐต้องอยู่บนพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาและการกำหนดวิธีการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ โดยต้องอยู่ในความรับผิดชอบและบังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา

(๒) วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดตาม (๑) ต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนในสถานศึกษานั้น วิถีชีวิตของสังคม และพัฒนาการของเทคโนโลยีและของโลก และต้องจัดให้มีระบบการดูแล ติดตาม และช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาได้เต็มศักยภาพ

(๓) แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนและศักยภาพที่ไม่เท่ากันของผู้เรียน และสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันกับแนวทางใหม่ได้

(๔) ในแต่ละสถานศึกษาต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนการบริหารจัดการและดำเนินงานอื่นที่ใช้การจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามจำนวนที่จำเป็นและเหมาะสม ในกรณีที่สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

(๕) ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละแห่ง ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นของครูทั้งหมดของสถานศึกษานั้นด้วย

(๖) สถานศึกษาต้องมีทรัพยากรการเรียนรู้อันได้แก่ อุปกรณ์ที่จำเป็น ครู และกำลังคนที่ครบถ้วน ในกรณีจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ร่วมกันได้

(๗) ต้องจัดให้มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษและสัดส่วนเงินงบประมาณเพื่อการเลื่อนเงินเดือนเพิ่มเติมพิเศษสำหรับครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาห่างไกล ทุรกันดาร พื้นที่เสี่ยงภัย หรือการปฏิบัติงานที่ยากลำบาก สำหรับครูหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนตาม (๔) บรรดาที่มีภาระเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้กำลังคนร่วมกันตาม (๖) หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้เรียนเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือจากการจัดกระบวนการเรียนรู้

(๘) ต้องจัดให้คนพิการหรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุด

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบพิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะ
ในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไป
ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

(๙) ในกรณีที่ไม่สามารถจัดบุคลากรพื้นฐานสำหรับสถานศึกษาของรัฐใด
จนเป็นเหตุให้ไม่สามารถจัดการศึกษาให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ ได้อย่างมีคุณภาพ
หรือมีเหตุอันสมควรอื่นใดที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด จะรวมสถานศึกษาของรัฐเข้าด้วยกันก็ได้
โดยรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำนวยความสะดวกในการเดินทางและให้ความช่วยเหลือ
ด้านอื่นแก่ผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้
ตามความจำเป็นตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(๑๐) การเลื่อนวิทยฐานะหรือเลื่อนตำแหน่งของครู ให้พิจารณาจากผลการปฏิบัติงาน
ที่สะท้อนพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ และความสามารถในความเป็นครู

(๑๑) ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐสังการหรือมอบหมายกิจกรรม
หรือโครงการใด ๆ อันจะทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หลักได้เต็มกำลังความสามารถหรือทำให้ผู้เรียน
ไม่มีเวลาเพียงพอในการเรียน

(๑๒) ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของแต่ละ
สถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและสามารถดำเนินการให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖
ได้อย่างสมบูรณ์

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการ
ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเสนอแนะให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๕ กระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษา
เฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐาน
การศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ (๖) ประชาชน
ซึ่งมีภูมิสำเนาหรือประกอบอาชีพหรือธุรกิจในจังหวัดใด อาจรวมตัวกันเป็นคณะบุคคล
เพื่อให้การส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ เสนอแนะ อุดหนุน หรือให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษา
ของสถานศึกษาในจังหวัดนั้นหรือจังหวัดอื่นได้

คณะบุคคลตามวรรคหนึ่งอาจจัดตั้งเป็นสมัชชา สภา กลุ่ม หรือหมู่คณะที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นได้

เมื่อมีการรวมตัวกันเป็นคณะบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะบุคคลดังกล่าว
แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้เลขาธิการและหน่วยงานของรัฐ
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทราบ เพื่อให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการดำเนินการจัดการศึกษาและการจัดทำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติ
ตามมาตรา ๑๐๖ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ
ของคณะบุคคลตามวรรคหนึ่งประกอบการพิจารณาด้วย

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการบริจาคให้แก่สถานศึกษาผ่านทางคณะบุคคลดังกล่าว ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีอากรหรือหักเป็นรายจ่ายตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๗ ในการจัดการศึกษาของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้ารัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าการให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการจะประหยัดและมีประสิทธิภาพดีกว่าการดำเนินการเอง รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสนับสนุนเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ผู้เรียนหรือสถานศึกษาของเอกชนแทนการจัดการศึกษาเองก็ได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการนโยบาย

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน หรือกระตุ้นให้เกิดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นสิทธิของเอกชน ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ที่จะจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาและการเรียนรู้ รวมตลอดทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยจะแยกกันดำเนินการหรือร่วมมือกันก็ได้ และรัฐอาจให้ประโยชน์ทางภาษีอากรหรือประโยชน์อื่นใดแก่เอกชนดังกล่าวได้

หมวด ๓

ระบบการศึกษา

มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษามีสองแบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาในระบบ

(๒) การศึกษาตามอัธยาศัย

มาตรา ๒๐ การศึกษาในระบบ ได้แก่ การศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตรระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

การศึกษาในระบบตามวรรคหนึ่ง อาจจัดให้ผู้เรียนได้เรียนในลักษณะที่ยืดหยุ่น โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล รวมทั้งเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

รัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้มีการจัดการศึกษาในระบบอย่างทั่วถึงเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาตั้งแต่แรกเกิดจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพทัดเทียมกัน

มาตรา ๒๑ การศึกษาในระบบ มีดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

(ก) การศึกษาระดับปฐมวัย

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

- (ข) การศึกษาระดับประถมศึกษา
- (ค) การศึกษาระดับมัธยมศึกษา
- (ง) การศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- (๒) การศึกษาอุดมศึกษา ได้แก่
 - (ก) การศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 - (ข) การศึกษาระดับอนุปริญญา
 - (ค) การศึกษาระดับปริญญา

มาตรา ๒๒ ให้มีการศึกษาภาคบังคับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ

มาตรา ๒๓ การศึกษาตามอัธยาศัย ได้แก่ การจัดการศึกษาด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้บุคคลเรียนรู้ในเรื่องที่ตนสนใจได้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นวิธีการส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น หรือวิธีการอื่นใดที่มีใช้เป็นการบังคับ ที่จะเอื้ออำนวยให้บุคคลมีช่องทางในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง และสะดวก และเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ง่ายโดยไม่มีภาระค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร สามารถเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างกว้างขวางรู้เท่าทันพัฒนาการของโลกอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และนำความรู้ไปเติมเต็มชีวิตให้แก่ตนเองและเกิดประโยชน์ต่อสังคม

หมวด ๔

หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล

ส่วนที่ ๑

หลักสูตร

มาตรา ๒๔ เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ การจัดทำหลักสูตรต้องตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและความเหมาะสมของสถานศึกษา รวมทั้งต้องมีการเชื่อมโยงกันทุกระดับและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรา ๒๕ ให้มีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษา เพื่อเป็นกรอบและทิศทางสำหรับสถานศึกษาหรือหน่วยงานใช้ในการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพและมาตรฐานต่อผู้เรียน โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้ ต้องดำเนินการพัฒนาหลักสูตรทุกหกปี

มาตรา ๒๖ หลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นให้ผู้เรียนสามารถเลือกหรือเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ได้ตามความถนัดและความพร้อมหรือตามความประสงค์ของผู้เรียน โดยนำหน่วยกิตที่สะสมจากการเรียนในรูปแบบหนึ่งมาต่อยอดการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งหรืออีกสาขาหนึ่งได้

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๒๗ การจัดหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเป็นหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตรงกับความถนัดและความสนใจของตนเองและสามารถเปลี่ยนสาขาได้ตามความเห็นของผู้ปกครองและสถานศึกษาในช่วงปีแรก

มาตรา ๒๘ สถานศึกษาอาจจัดให้มีหลักสูตรของสถานศึกษานั้นเป็นการเฉพาะได้ หรืออาจร่วมกับสถานศึกษาอื่น ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคเอกชนในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษานั้นได้ แต่หลักสูตรดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบาย หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการนโยบายมอบหมาย

การไม่ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุแสดงได้ว่าหลักสูตรนั้นไม่สามารถจัดการเรียนรู้ให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ ได้ หรือจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการศึกษาของผู้เรียนหรือต่อสังคมหรือต่อประเทศ

ส่วนที่ ๒

การจัดการเรียนรู้

มาตรา ๒๙ การจัดการเรียนรู้ต้องจัดให้มีกระบวนการเรียนรู้แบบองค์รวม เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการคิด การปฏิบัติ การได้รับคำปรึกษาชี้แนะ การนำความรู้ไปใช้ การถอดบทเรียน การสะท้อนคิด รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ การทำงาน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น เกิดแรงบันดาลใจ เกิดทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นพบศักยภาพของตนเอง สามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ ได้ตามความถนัดของตน

การจัดการเรียนรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการจัดการเรียนรู้ และช่วยในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะของการคิดขั้นสูง ซึ่งประกอบด้วย การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงระบบ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา

มาตรา ๓๐ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษา หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา จัดเนื้อหาสาระ ในด้านอัตลักษณ์ตนเอง ครอบครั้ว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ คุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการดำเนินชีวิต มีสมรรถนะตามหลักสูตรสถานศึกษา มีทักษะเกี่ยวกับอาชีพและเรียนรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรา ๓๑ การจัดการเรียนรู้อาจจัดในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา หรือจัดด้วยวิธีการอื่นใดตามการเปลี่ยนแปลงของโลกและคำนึงถึงความต้องการ ความประสงค์ของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามความถนัดของตนได้

มาตรา ๓๒ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้สอนใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถจัดการศึกษา อบรมพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เลือกสรรภูมิปัญญาหรือวิทยาการ เพื่อพัฒนา ชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้วยวิธี ที่หลากหลาย โดยมุ่งคุณภาพผู้เรียน และไม่กระทบต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน

มาตรา ๓๓ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ต้องพัฒนาและส่งเสริม สนับสนุนให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ออกแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนให้ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการ เรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสนใจของผู้เรียน

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่สถานศึกษาไม่สามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ ตามความถนัดและความพร้อมหรือตามความประสงค์ได้ครบถ้วน ให้ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนไปศึกษา ณ สถานศึกษาอื่นหรือศึกษาด้วยวิธีอื่นใดตามที่ต้นตอต้องการ และเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษา หรือจากประสบการณ์นอกสถานศึกษามาใช้ในสถานศึกษาได้

ให้หน่วยงานที่เป็นผู้กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ดำเนินการ ส่งเสริมหรือให้สถานศึกษา ดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้โดยเร็ว

ส่วนที่ ๓

การประเมินผลการเรียนรู้

มาตรา ๓๕ การประเมินผลการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน การประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน ตั้งอยู่บนหลักการที่สำคัญว่า การประเมินเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่มี ความหมาย สร้างแรงจูงใจ และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถดำเนินการได้ตลอดเวลา ในช่วงเวลา ที่เหมาะสม มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงและนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ การประเมินผลการเรียนรู้บูรณาการ อยู่ในกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการประเมินเน้นการรวบรวมหลักฐานการเรียนรู้เพื่อให้ได้ข้อมูล เกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียนทั้งในด้านสมรรถนะเฉพาะและสมรรถนะหลัก เพื่อใช้ในการพัฒนาผู้เรียน อย่างต่อเนื่อง การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนดำเนินการทั้งการประเมินเพื่อพัฒนาและการประเมิน เพื่อสรุปผล ด้วยวิธีการที่หลากหลายและสอดคล้องกับวัยและความต้องการจำเป็นของผู้เรียน

มาตรา ๓๖ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้มุ่งเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน ทั้งในขณะเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนมาใช้ในการพัฒนาตนเอง และเพื่อให้ครู ได้ข้อมูลสำหรับปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

การประเมินผู้เรียนเพื่อกำกับ ติดตาม หรือการประเมินคุณภาพการศึกษา ในระดับชาติ ต้องกระทำอย่างสอดคล้องกับความมุ่งหมาย วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตร ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๓๗ ให้สถานศึกษาประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและระบบการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาและเป้าหมายของสถานศึกษาโดยอาจเปรียบเทียบกับผลการประเมินของสถานศึกษาอื่นเพื่อยกระดับตนเอง

มาตรา ๓๘ การประเมินมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อรับรองคุณวุฒิให้เป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตร ระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา

มาตรา ๓๙ สถานศึกษาต้องจัดให้มีการวัดทักษะความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง และครูใช้เป็นข้อมูลในการแนะแนวผู้เรียน ในการเลือกเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษา

มาตรา ๔๐ ให้สถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้และประเมินผลจัดให้มีระบบคลังข้อมูลหน่วยกิตเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนระบบการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับของประเทศไทย รวมทั้งสร้างระบบและกลไกการปฏิบัติและผลักดันไปสู่การดำเนินงานที่เป็นระบบอย่างชัดเจน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน และประชาชนได้นำผลการเรียนหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ มาสะสมเพื่อเทียบเคียงหรือเทียบโอนและใช้ประโยชน์ในการเพิ่มคุณวุฒิการทำงานและการศึกษาต่อ ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองด้วยความเชื่อมโยงการเรียนรู้กับการทำงาน การเรียนรู้ และการฝึกอบรมใหม่ได้ตลอดเวลาโดยไม่จำกัดอายุ รวมทั้งสร้างโอกาสให้แรงงานและประชาชนทั่วไปได้เพิ่มทักษะและพัฒนาทักษะใหม่ นำไปสู่การยกระดับวิชาชีพให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

มาตรา ๔๑ การนำผลการเรียนหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ในระบบคลังข้อมูลหน่วยกิตตามมาตรา ๔๐ มาใช้เพื่อเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ หรือสมรรถนะ ที่ได้รับจากการศึกษาตามมาตรา ๑๙ (๑) หรือ (๒) จากระบบเดียวกันแต่ต่างสถานศึกษา หรือจากการศึกษาแบบหนึ่งไปสู่อีกแบบหนึ่ง หรือจากต่างประเทศ หรือจากการศึกษาตามมาตรา ๑๒ (๒) เพื่อใช้ประโยชน์ในการเข้าศึกษา หรือการรับรองระดับการศึกษาต่างสถานศึกษาหรือต่างแบบได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ การเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียนรู้ ให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) การเทียบเคียงเพื่อขอวุฒิการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นหน้าที่ของกรมส่งเสริมการเรียนรู้ตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมการเรียนรู้
- (๒) การเทียบเคียงเพื่อขอวุฒิการศึกษาระดับอาชีวศึกษาให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาอาชีวะนั้น ๆ
- (๓) การเทียบโอนผลการเรียนรู้เพื่อเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษานั้น ๆ

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

หมวด ๕
การบริหารและการจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑
การบริหารและการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๔๓ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการในการจัดการศึกษา รวมทั้งมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ เอกชน และบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

มาตรา ๔๔ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด แต่จะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการและหน่วยงานภายใน ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค เป็นไปอย่างมีเอกภาพและสามารถบูรณาการระหว่างส่วนราชการ และหน่วยงานภายในกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุความมุ่งหมาย ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้การบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การบังคับบัญชา ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการโดยยึดหลักการตามมาตรา ๗

มาตรา ๔๕ ให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังราชการส่วนภูมิภาค เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

ส่วนที่ ๒
การบริหารและการจัดการศึกษาในราชการส่วนภูมิภาคและเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๔๖ การบริหารราชการและการจัดการศึกษาในราชการส่วนภูมิภาค ให้ยึดเขตจังหวัด และหลักการตามมาตรา ๗ และมาตรา ๔๕

มาตรา ๔๗ ในแต่ละจังหวัดให้มีคณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัดขึ้นตรงต่อ สำนักงาน ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และกรรมการอื่น ทั้งนี้ องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๔๘ คณะกรรมการการศึกษาจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ แนวทางการจัดการศึกษาของจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด

(๒) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา ทุกระดับและทุกประเภท ประสานและส่งเสริมการบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของหน่วยงานของรัฐ เอกชน และบุคคลหนึ่งบุคคลใด ที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย

(๓) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาของจังหวัด

(๔) พิจารณาและให้ความเห็นชอบกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานและตัวชี้วัดในการดำเนินงาน ในลักษณะตัวชี้วัดร่วมของส่วนราชการหรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด

(๕) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของจังหวัด

(๖) กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการทางการศึกษาหรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๗) วางแผนการจัดการศึกษาและพิจารณาเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษา

(๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ.

มาตรา ๔๙ จังหวัดหนึ่งอาจกำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษาได้ตามที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนการบริหารงานและการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตจังหวัด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการอาจเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อกระจายอำนาจการบริหารงานและการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยคำนึงถึงระดับและประเภทของการศึกษา จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม ขนาดและลักษณะของพื้นที่ในจังหวัด จำนวนนักเรียน และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย

ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือสถานศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จัดการศึกษา เอกชน และบุคคล ในเขตพื้นที่การศึกษา ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ส่วนที่ ๓

การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐ

มาตรา ๕๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ จัดให้มีสถานศึกษาของรัฐเพื่อจัดการศึกษาให้เพียงพอ มีสภาพและสิ่งแวดล้อมและสภาวะที่ปลอดภัย โดยคำนึงถึงจำนวนและสภาพของผู้เรียน ระยะทางหรือการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง ประกอบกับจำนวนสถานศึกษาของภาคเอกชนในพื้นที่มีอยู่แล้ว

สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการศึกษา ที่จะจัดให้มีขึ้น โดยต้องมีสถานที่ อุปกรณ์ในการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง การจัดการศึกษาที่ครบถ้วนตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีประกอบกันด้วย

อุปกรณ์ในการศึกษาตามวรรคสอง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี หรือห้องปฏิบัติการ สถานศึกษาของรัฐอาจร่วมกันเป็นเจ้าของและใช้ร่วมกันได้ ไม่ว่าสถานศึกษานั้น จะเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดส่วนราชการเดียวกันหรือต่างกัน และให้มีอำนาจอนุญาตให้ผู้เรียน ที่เรียนตามมาตรา ๑๒ (๒) เข้าใช้ประโยชน์ได้ตามที่จำเป็นและสมควร

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรานี้ ซึ่งรวมถึง การจัดการศึกษา การบริหารสถานศึกษา การกำหนดยุทธศาสตร์และแผนการจัดการศึกษาร่วมกัน หรือมีเหตุผลความจำเป็นอย่างอื่น สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่ง อาจร่วมกับสถานศึกษาของรัฐแห่งอื่น หรือรวมตัวกันเป็นกลุ่มโรงเรียนได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

สถานศึกษาของรัฐหรือกลุ่มโรงเรียนใดมีความพร้อมและผ่านเกณฑ์การประเมิน ความพร้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด อาจจัดตั้งเป็นสถานศึกษา ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลได้ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

สถานศึกษาของรัฐนิติบุคคลอาจพ้นสภาพการเป็นสถานศึกษานิติบุคคลได้ตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการเมื่อพบว่าสถานศึกษานั้นไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์และเงื่อนไขของการเป็นสถานศึกษานิติ บุคคล

มาตรา ๕๑ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาและสถานศึกษาของรัฐ มีหน้าที่ในการส่งเสริม กระตุ้น อำนวยความสะดวก และจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้ประชาชนทั่วไป สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตได้โดยสะดวก โดยไม่มีข้อกำหนดหรือเงื่อนไขใด ๆ ที่จะเป็นอุปสรรค ต่อการเรียนรู้หรือมีลักษณะเป็นการไม่เกื้อหนุนให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การจัดระเบียบเพื่อความเรียบร้อยหรือความปลอดภัยหรือการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ตามความเหมาะสม มิให้ถือว่าเป็นข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคหรือมีลักษณะตามวรรคหนึ่ง

สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งอาจจัดให้มีระบบการวัดและประเมินผล สำหรับผู้ซึ่งประสงค์จะได้รับหนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรรับรองความรู้ความสามารถ หรือนำไปสะสมเพื่อการรับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือปริญญาได้

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๕๒ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา มีคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบแผนการบริหารงานของสถานศึกษา ให้คำปรึกษา เสนอแนะ ติดตามดูแล หรือช่วยเหลือสถานศึกษาในการจัดการศึกษา และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎหมายนี้

องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ และการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษา ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) คำนึงถึงความเป็นอิสระของการบริหารจัดการสถานศึกษา ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการสถานศึกษา

(๒) มีรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาหลากหลายและสามารถปรับใช้ กับสถานศึกษาที่มีขนาด ลักษณะ วัตถุประสงค์ และความพร้อมที่แตกต่างกันได้

(๓) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วม ของประชาชนหรือองค์กรชุมชนในพื้นที่ ผู้แทนนักเรียน ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา หรือผู้แทนชุมชนในพื้นที่ ผู้แทนองค์กรทางศาสนา ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนครูในสถานศึกษาซึ่งมิใช่ ผู้บริหารสถานศึกษา โดยจะมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมด้วยก็ได้

(๔) เปิดโอกาสให้สถานศึกษาหลายสถานศึกษาสามารถมีคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันได้

(๕) การได้มาต้องได้รับการปรึกษาหารือของบุคลากรในสถานศึกษา

(๖) ให้กรรมการสถานศึกษาได้รับคำตอบแทนและการสนับสนุนองค์ความรู้ที่จำเป็น ในการบริหารสถานศึกษาตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(๗) ให้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาให้สาธารณะเข้าถึงได้ โดยสะดวก

องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ หน้าที่และอำนาจและการดำเนินงาน ของคณะกรรมการสถานศึกษา ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายที่จะต้องปรับปรุงระเบียบตามวรรคสอง ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษาอย่างน้อยทุกห้าปี

มาตรา ๕๓ ในแต่ละจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมร่วมกัน ของประธานในคณะกรรมการสถานศึกษาตามมาตรา ๕๒ ทุกแห่งอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในจังหวัด รวมทั้งเสนอแนะนโยบาย หรือแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับจังหวัดของตน โดยอาจเชิญ หน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นได้

ในการจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง จังหวัดใดมีการตั้งคณะบุคคลตามมาตรา ๑๖ ให้เชิญคณะบุคคลดังกล่าวมาร่วมประชุมด้วย

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและคณะกรรมการนโยบายนำข้อเสนอแนะ จากที่ประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่งไปพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๕๔ ความเป็นอิสระของสถานศึกษาของรัฐตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่หลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขดังกล่าวต้องกำหนดให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษา
- (๒) มีความเป็นอิสระในการจัดกระบวนการเรียนรู้
- (๓) มีความเป็นอิสระในการบริหารการเงินและการใช้จ่ายเงิน
- (๔) มีความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับสถานศึกษาแต่ละระดับหรือแต่ละขนาดที่มีความพร้อมแตกต่างกันก็ได้

มาตรา ๕๕ ในการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดสรรให้ไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยให้จัดสรรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ จำนวนเงินขั้นต้นดังกล่าวไม่รวมถึงงบประมาณสำหรับเป็นเงินเดือนหรือค่าจ้าง และค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง

ในการกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการที่ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนคณะกรรมการนโยบาย และผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการศึกษา ด้านการเงินหรือการคลัง และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามที่ คณะกรรมการนโยบายเสนอ ด้านละหนึ่งคน

การกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐตามวรรคสอง ให้กำหนดตามขนาด ที่ตั้ง ประเภท และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา และให้พิจารณาพบทาน ทุกสามปี

นอกจากเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาแล้ว ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอีกส่วนหนึ่งตามความจำเป็น เงินดังกล่าวหน่วยงานที่ได้รับ ต้องจัดสรรให้แก่สถานศึกษาทั้งหมด

มาตรา ๕๖ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา อาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปตามมาตรา ๕๕
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สถานศึกษา
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน หรือความร่วมมือ

ที่ได้รับตามมาตรา ๑๒ (๖)

- (๔) เงินที่ได้จากการจัดกิจกรรมหรือการให้บริการของสถานศึกษา
- (๕) เงินหรือผลประโยชน์อื่นที่สถานศึกษาได้รับ
- (๖) ดอกผลของรายได้

รายได้ตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นสิทธิของสถานศึกษาโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้

แผ่นดิน

บรรดาสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาตามมาตรา ๕๐ วรรคห้า ได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นทรัพย์สิน และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา

มาตรา ๕๗ เงินรายได้ตามมาตรา ๕๖ ให้สถานศึกษานำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาและแก่ผู้เรียน ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน
- (๒) พัฒนาสถานศึกษา
- (๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรวมทั้งค่าจ้างบุคลากรที่จำเป็น
- (๔) ช่วยเหลือผู้เรียนที่ยากไร้หรือจำเป็น
- (๕) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา
- (๖)สวัสดิการของบุคลากรในสถานศึกษา
- (๗) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- (๘) ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคของสถานศึกษา
- (๙) ค่าใช้จ่ายอื่น

สัดส่วนการใช้จ่ายเงินในแต่ละรายการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่บุคลากรของสถานศึกษาร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษากำหนด ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการจะกำหนดแนวทางและวิธีการการใช้จ่ายเงินเพื่อให้สถานศึกษาถือเป็นแนวปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๕๘ สถานศึกษาของรัฐมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

รายได้ที่ได้รับจากการจัดหาผลประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นรายได้ตามมาตรา ๕๖

มาตรา ๕๙ ในกรณีจำเป็นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่การจัดกระบวนการเรียนรู้ และแก่ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา คณะกรรมการนโยบายจะจัดให้มีระเบียบว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุที่ใช้จากรายได้ของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๖ ขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับสถานศึกษาก็ได้ โดยระเบียบดังกล่าวต้องมีความยืดหยุ่น คล่องตัว โปร่งใส และก่อให้เกิดความเป็นอิสระแก่สถานศึกษา และอาจกำหนดให้สถานศึกษาแต่ละประเภทและแต่ละพื้นที่มีระเบียบที่แตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็น หรือให้มีความแตกต่างกันระหว่างการจัดซื้อจัดจ้างจากรายได้ตามมาตรา ๕๖ (๑) และรายได้ตามมาตรา ๕๖ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ก็ได้

ให้ถือว่าสถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ระเบียบตามวรรคหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐแล้วให้ใช้บังคับได้ แต่ในการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้าง

และการบริหารพัสดุภาครัฐต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ ประสิทธิภาพ และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น
กับการจัดการศึกษาของชาติเป็นสำคัญ

ส่วนที่ ๔

การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา

มาตรา ๖๐ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา โดยกฎหมายดังกล่าวต้องจัดให้มี
สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่น และต้องส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือให้
ภาคเอกชนหรือองค์กรที่มีใช้หน่วยงานของรัฐดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาดังกล่าวอย่างทั่วถึง หรือ
ให้มีส่วนร่วมกับสถานศึกษาดังกล่าวในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ ความรู้ความชำนาญ สามารถ
ประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องมุ่งเน้นให้เกิดทักษะและความชำนาญในการ
ประกอบอาชีพ และต้องจัดให้มีอุปกรณ์ในการฝึกทักษะและมีตัวอย่างพอเพียง

มาตรา ๖๑ ในการจัดการศึกษาตามมาตรา ๖๐ จะกำหนดให้มีเป้าหมายเป็นสามระดับ
อันได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง เพื่อให้สอดคล้องกับสมรรถนะของผู้เรียนและความต้องการ
กำลังคนของประเทศก็ได้ และในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับดังกล่าวต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาส
ฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการหรือฝึกปฏิบัติงานจริงนอกเหนือจากการเรียนในสถานศึกษาด้วยเพื่อให้ผู้เรียน
สามารถปฏิบัติงานได้จริงตามความต้องการของผู้ประกอบการหรือมีความสามารถในการเป็น
ผู้ประกอบการได้เองอย่างมีประสิทธิภาพให้สถานประกอบการที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการ
ตามวรรคหนึ่งได้รับผลประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีอากร และอาจได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ
จากรัฐได้

มาตรา ๖๒ การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ สถานศึกษาอาจจัดในห้องเรียน
หรือนอกห้องเรียน หรือวิธีการอื่นใดตามการเปลี่ยนแปลงของโลกและตามความต้องการของผู้เรียน
และการจัดการกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวต้องมีหลักสูตรและวิธีการที่ผู้เรียนมีทางเลือกที่เหมาะสม
เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้หรือมุ่งเน้นการฝึกทักษะอาชีพขั้นสูงได้ตามความถนัดของตน

การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่าง
สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่อง
การจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษา
อาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย
ว่าด้วยการนั้น

ให้ผู้จัดให้มีการศึกษาจัดให้มีใบรับรองผลการศึกษาตามความเหมาะสมได้ เพื่อแสดงว่า
ผู้เรียนได้ผ่านการพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามความถนัดของตน สำหรับ
การประกอบอาชีพ หรือสำหรับการยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว สังคม หรือเพื่อประโยชน์
แห่งความรอบรู้ของตนเอง

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๖๓ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัด ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคล่องตัว สามารถประสานความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตอบสนองต่อการพัฒนากำลังคนหรือตลาดแรงงานของจังหวัดหรือประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้มีการรวมกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดเพื่อบูรณาการจัดการอาชีวศึกษา ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระดับ ประเภทและกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวนสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม ขนาดและลักษณะของพื้นที่ จำนวนนักเรียน และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานของกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว

ส่วนที่ ๕

การบริหารและการจัดการศึกษาของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

มาตรา ๖๔ การจัดการอุดมศึกษาเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหน่วยงานใด ให้เป็นไปตามที่มีกฎหมายกำหนด แต่การจัดการดังกล่าวต้องเป็นไปเพื่อสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้และนวัตกรรมผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และการกำหนดวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรีต้องคำนึงถึงและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

มาตรา ๖๕ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องมีความเป็นอิสระ โดยการบริหารสถานศึกษาดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ส่วนที่ ๖

การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖๖ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาปฐมวัยและมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น

มาตรา ๖๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความพร้อมและประสงค์จะจัดการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการจัดการศึกษาปฐมวัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ส่วนที่ ๗
การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน

มาตรา ๖๘ การจัดการศึกษาของเอกชน ให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม ประเมินคุณภาพ และมีมาตรฐานการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

ให้สถานศึกษาของเอกชนมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีอากร การยกเว้นภาษี การลดอัตราภาษี หรือได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรอื่นตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมาย ภาษีอากรอื่นหรือประโยชน์อื่นใด

มาตรา ๖๙ ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการให้สถานศึกษาของเอกชนจัดให้ครูได้รับ เงินเดือน เงินวิทยฐานะ ค่าตอบแทน เงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นให้สอดคล้องกับครูของสถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาในระดับดังกล่าว ทั้งนี้ ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ครูของสถานศึกษาของเอกชนเป็นการ เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๗๐ ให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก ให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในฐานะเป็นแหล่งเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้เรียน มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริง รวมตลอดทั้งการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดการศึกษา ในด้านอื่น โดยรัฐอาจใช้การลดหย่อนภาษีอากร การลดอัตราภาษี หรือให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษี อากรอื่นตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายภาษีอากรอื่นหรือประโยชน์อื่นใดเป็นมาตรการในการจูงใจ

มาตรา ๗๑ ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา ๖๘ เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการ บริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๒ ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา ตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ของเอกชนในด้านการศึกษา

ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๗๓ รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุน ด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๗๔ การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐ จังหวัด เขตพื้นที่ การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด หรือองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย

หมวด ๖
การประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๗๕ กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่จัดการศึกษา หรือเอกชนซึ่งมีสิทธิในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้ได้ผล ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ในการจัดทำแนวทางตามวรรคหนึ่งต้องรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของส่วนราชการและบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องประกอบด้วย

แนวทางตามวรรคหนึ่งต้องมีรูปแบบหลากหลายที่เหมาะสมกับระบบ รูปแบบ ระดับ และประเภทของการจัดการศึกษาและความพร้อมของการศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถานศึกษา หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการให้บรรลุแนวทางดังกล่าว และให้มีการประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการศึกษอย่างต่อเนื่อง

ให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาจัดให้มีศึกษานิเทศก์ หรือบุคลากรทาง การศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีความรู้ความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือ และสนับสนุนการดำเนินการของ สถานศึกษาตามความจำเป็น

ศึกษานิเทศก์หรือบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคสี่ต้องแต่งตั้งจากผู้ซึ่งเคยเป็นหัวหน้า สถานศึกษา ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษา หรือครู อาจารย์มาแล้วตามระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง แต่จะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องได้รับใบอนุญาตมิได้

มาตรา ๗๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษา ของประเทศเป็นครั้งคราวตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด เพื่อให้ทราบถึงอุปสรรค ผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าหมายและการยกระดับการศึกษาของประชาชน และนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ ในการติดตาม ปรับปรุง และพัฒนาการศึกษาของชาติ

การประเมินตามวรรคหนึ่งต้องกระทำโดยหน่วยงานภายนอกและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว ต้องไม่สร้างภาระต่อสถานศึกษาและการปฏิบัติหน้าที่ของครูเกินความจำเป็น

มาตรา ๗๗ ให้สถานศึกษาจัดให้มีกระบวนการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ ตามแนวทางที่คณะกรรมการนโยบาย กำหนด แนวทางดังกล่าวต้องมุ่งหมายให้เกิดการพัฒนาองค์กรและมีความหลากหลายเพื่อให้ เหมาะสมกับสถานศึกษาที่มีปัญหาและอุปสรรคแตกต่างกัน

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

สถานศึกษาอาจขอให้มีการรับรองการพัฒนาคุณภาพตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดได้

หมวด ๗
ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ส่วนที่ ๑ การผลิต การคัดกรองครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๗๘ ให้มีคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการผลิต การคัดกรองครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย ผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงศึกษาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันผลิตครู หน่วยงานผู้ใช้ครู ครุสภา ร่วมมือกันจัดให้มีการศึกษาและวิจัยหาต้นแบบ กระบวนการ และวิธีการที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพในการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมผู้ประกอบวิชาชีพครูใหม่ และการพัฒนาครูประจำการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามประกาศกระทรวง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องกำหนดให้ปริมาณและคุณภาพการผลิตครู สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ครูภายในสิบปี มีการกำหนดคะแนนขั้นต่ำของผู้ที่ประสงค์จะเรียนครู มีกลไกและระบบการคัดกรองผู้เรียนที่จะทำให้สถาบันผลิตครูได้นักศึกษาครูที่รักในการประกอบวิชาชีพครู มีแนวความเป็นครู สามารถพัฒนาให้เป็นผู้มีจิตวิญญาณความเป็นครูได้โดยง่าย และกำหนดให้สถาบันผลิตครูต้องจัดให้มีหอพักสำหรับนักศึกษาครูภายในสิบปี เพื่อใช้ในการบ่มเพาะจิตวิญญาณความเป็นครูและเอื้อต่อการสร้างความรู้ความสามารถให้แก่ นักศึกษาครู

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถาบันผลิตและแนวทางในการพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามวรรคสอง อย่างน้อยต้องกำหนดให้สถาบันผลิตครูมีสถานศึกษาร่วมผลิตครู มีมาตรฐานคุณภาพผลผลิต มาตรฐานกระบวนการผลิต และมาตรฐานตัวป้อนเข้าของระบบการผลิตและพัฒนาครูที่จะทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุกและจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ในมาตรฐานกระบวนการผลิต อย่างน้อยต้องกำหนดให้นักศึกษาครูได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เพียงพอต่อการพัฒนาจิตวิญญาณและสมรรถนะความเป็นครู

มาตรา ๗๙ ให้มีองค์กรวิชาชีพครู เรียกว่า “ครุสภา” มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่และอำนาจกำหนดกลไกและระบบการคัดกรองผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ การออก พักใช้ และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู กำกับ ดูแล และส่งเสริมการปฏิบัติตาม

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพให้สอดคล้องกับมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๖ ตามที่กฎหมายกำหนด

ให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดตั้ง การเป็นสมาชิก การบริหาร และการดำเนินการของคุรุสภาตามวรรคหนึ่งและหน้าที่และอำนาจอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ให้กระทรวงศึกษาธิการออกหนังสือเวียนให้คุรุสภาตามวรรคหนึ่ง ให้เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มาตรา ๘๐ ผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีหน้าที่ เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาทักษะ สร้างนิสัย สมรรถนะ และอัจฉริยภาพ เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖

ในการเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ตามวรรคหนึ่ง นอกจากวิธีการสอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ใช้วิธีการอบรม บ่มเพาะ ชี้นำ สร้างแรงบันดาลใจ และวิธีการหรือกระบวนการอื่นใดที่จะทำให้ เกิดความเข้าใจ รัก ใฝ่รู้ มีกระบวนการคิดเชิงระบบ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้ด้วย ตนเอง

มาตรา ๘๑ ผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องอุทิศตนปฏิบัติหน้าที่ และปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และดำรงฐานะอันสูงส่งในการสร้างและ พัฒนาคน

มาตรา ๘๒ ผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีจิตวิญญาณของ ความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง และมีคุณลักษณะทั่วไป ตามมาตรฐานวิชาชีพที่กฎหมาย กำหนด

ส่วนที่ ๒ การพัฒนาครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๘๓ ให้สถานศึกษา หน่วยงานผู้ใช้ครู และสถาบันผลิตครูในพื้นที่ร่วมกันวางแผน และดำเนินการพัฒนาครูเชิงรุกที่เน้นความรับผิดชอบและการทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อปรับปรุง ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนการสอนของผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา อย่างต่อเนื่อง และให้ผู้ทำหน้าที่พัฒนาครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาติดตาม ตรวจสอบการ ปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาภายหลังการเข้ารับการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘๔ ในการพัฒนาครูตามมาตรา ๘๖ หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบในการพัฒนา ผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาต้องจัดให้ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ศึกษาได้รับการพัฒนาในรายวิชาหรือหัวข้อที่ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาจะนำไปใช้อย่างแท้จริง และต้องเน้นกิจกรรมพัฒนาเชิงรุก

มาตรา ๘๕ สถานศึกษา หน่วยงานผู้ใช้ครู และกระทรวงศึกษาธิการอาจสั่งให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาที่มีคุณภาพสูง เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองไปช่วยราชการที่สถานศึกษาที่คุณภาพด้อยกว่าตามช่วงเวลาที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและปรับปรุงวัฒนธรรมการทำงาน of สถานศึกษาดังกล่าว และในลักษณะคล้ายกันก็อาจสั่งให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีคุณภาพด้อยกว่าไปเรียนรู้วัฒนธรรมการทำงาน of สถานศึกษาคุณภาพสูงตามช่วงเวลาที่ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นว่าเหมาะสม

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการอาจจัดสรรกองทุนเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้รองรับ

ส่วนที่ ๓ การบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๘๖ ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่หน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา หรือกลุ่มสถานศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

การกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษามีองค์กรบริหารงานบุคคลของสถานศึกษาหรือของกลุ่มสถานศึกษาที่มีอำนาจสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง พัฒนา ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาหรือสถานศึกษาในกลุ่มได้

คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษาตามวรรคสอง ต้องบริหารงานบุคคลตามกฎหมาย ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และมติที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด และตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเคร่งครัด การบริหารงานบุคคลที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและตามหลักธรรมาภิบาล ให้ถือว่าคณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษาจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๘๗ ให้นำความในมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับแก่ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๘๘ นอกจากคุณลักษณะทั่วไปตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๖ แล้วผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องได้รับการพัฒนาให้มีคุณลักษณะเฉพาะ ที่เหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบของตนในการจัดกระบวนการเรียนรู้แก่ผู้เรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ ตามที่คุรุสภากำหนด และให้เป็นหน้าที่ของ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการพัฒนาย่างต่อเนื่อง

การกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

มาตรา ๘๙ ผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพครูตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและจัดกระบวนการ เรียนรู้วิชาหนึ่งวิชาใดเป็นการเฉพาะตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คุรุสภากำหนดโดยความเห็นชอบของ กระทรวงศึกษาธิการ

ภายใต้บังคับมาตรา ๗๙ การกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู การออก พักใช้ และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและ จรรยาบรรณของวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด แต่คุรุสภาต้องนำผลการศึกษาวิจัยตามมาตรา ๗๘ มาเป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูต้องเข้ารับการพัฒนาตามระยะเวลาที่กำหนดใน กฎหมายว่าด้วยการนั้น

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาใน สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ผู้มีประสบการณ์ มีความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่ทำการสอนในสถานศึกษาเป็นครั้งคราว ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษา ตลอดชีวิตหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ สถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด และวิทยากรพิเศษทางการศึกษา

มาตรา ๙๐ ในสถานศึกษาของรัฐ ให้มีผู้บริหารสถานศึกษาคนหนึ่ง รับผิดชอบในการ บริหารสถานศึกษาให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ และเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยจะให้มีรองผู้บริหารสถานศึกษา ในการบริหารตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วยก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่องค์กรกลางบริหารงาน บุคคลกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษานอกจากต้องเคยสอนและทำหน้าที่รองผู้บริหารสถานศึกษา ต้อง ผ่านการสอบ หรือคัดเลือก และการอบรมเชิงรุกทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแบบเข้มข้นการบริหารงาน วิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารทั่วไปเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสี่ เดือนตามหลักสูตรที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลกำหนดมาแล้วเพื่อขึ้นบัญชีและเข้ารับการสรรหาให้เป็น ผู้บริหารสถานศึกษา

ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลกำหนดแนวทางในการสรรหา คัดเลือก และการจัด อบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาหรือรองผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้และความสามารถในการ บริหารสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษา ต้องสรรหาและเสนอ แต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงไปยังผู้มีอำนาจ แต่งตั้งให้แก่สถานศึกษาและเป็นไปตามกฎ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และมติที่องค์กรกลางบริหารงาน

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด ต้องดำเนินการให้ผู้อำนวยความสะดวกในการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงอย่างต่อเนื่อง และต้องดำเนินการสรรหาโดยยึดหลักธรรมาภิบาลอย่างเคร่งครัด การสรรหา แต่งตั้ง และพัฒนาผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ไม่เป็นไปตามกฎ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และมติที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด และไม่ยึดหลักธรรมาภิบาล ย่อมถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ผู้บริหารสถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาอาจมีชื่อตำแหน่งเรียกเป็นอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้

มาตรา ๙๑ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้รายได้เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะในสังคมและวิชาชีพ

ในกรณีที่จำเป็น และเพื่อผลประโยชน์ของผู้เรียน องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดค่าตอบแทนพิเศษที่จูงใจให้แก่ข้าราชการครูผู้ที่มีภาระงานการสอนสูงกว่าที่เกณฑ์กำหนด และผู้บริหารได้มอบหมายงานการสอนเพิ่มเติมหรือภาระงานอื่นใดที่จำเป็นแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากรบุคคลผู้มีประสบการณ์ มีความรอบรู้ ความชำนาญในการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการสอน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

องค์กรกลางบริหารงานบุคคลอาจกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงภัย ขาดแคลนผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสและคุณภาพทางการศึกษาสูงได้รับสัดส่วนงบประมาณเพื่อการเลื่อนเงินเดือนประจำปีเพิ่มพิเศษสูงกว่างบประมาณเพื่อการเลื่อนเงินเดือนประจำปีของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ปกติได้

การกำหนดว่าพื้นที่ใดเป็นพื้นที่เสี่ยงภัย ขาดแคลนผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา และมีความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสและคุณภาพการศึกษาสูงให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

นอกจากผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รัฐจัดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูของสถานศึกษาเอกชน และสถานศึกษาอื่นได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์อื่นที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอนตามที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลกำหนด โดยอนุโลม

มาตรา ๙๒ ให้คณะกรรมการนโยบาย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สถาบันผลิตครู หน่วยงานผู้ใช้ครู และสำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะเพิ่มพูน

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

อย่างต่อเนื่อง และทันต่อพัฒนาการของโลกและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ตามความจำเป็นและความต้องการของ
ผู้ประกอบการวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา

ให้มีกองทุนครูของแผ่นดินเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของครู
อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าว อย่างน้อยต้องกำหนดให้
การบริหารจัดการกองทุนเป็นอิสระและกำหนดให้มีการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ
กองทุน

รัฐและสำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาพึงจัดสรรงบประมาณเพื่อ
เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้
สูงขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพียงพอ และเหมาะสม

มาตรา ๙๓ ระบบการติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐที่จัดให้มีขึ้น
ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการ
ศึกษาโดยต้องสอดคล้องกับภารกิจในการดำเนินการให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ โดยต้อง
พิจารณาจากประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษาแทนการพิจารณาเป็นรายบุคคลก็ได้ ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
กำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้พิจารณาจากข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการของผู้เรียน
- (๒) ข้อมูลจากผู้ประกอบวิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน และผู้ปกครอง
- (๓) ข้อมูลจากชุมชนใกล้เคียง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๙๔ ในการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ
เลื่อนตำแหน่ง และเลื่อนเงินเดือน สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา ห้ามมิให้
กระทำในลักษณะที่ขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกับมาตรา ๙๓

ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งการประเมิน
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการเลื่อนเงินเดือน และการประเมินผลการปฏิบัติ
หน้าที่เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษา ต้องประเมินผล
การปฏิบัติงานตามหน้าที่หลัก การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการเลื่อน
เงินเดือน และการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่เพื่อเลื่อนวิทยฐานะในภารกิจที่นอกเหนือจากภารกิจหลัก
ของผู้ประกอบวิชาชีพที่ระบุข้างต้นจนทำให้ภารกิจเสียหาย ย่อมถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่โดยมิชอบ

มาตรา ๙๕ ให้สถานศึกษาของรัฐและหน่วยงานทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หรือขอความร่วมมือจากบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ ความรอบรู้
ความชำนาญ หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ หรือภูมิปัญญา
ให้แก่ผู้เรียนเป็นครั้งคราว โดยผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสม รวมทั้งยกย่องเชิด
ชูเกียรติผู้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาตามสมควรได้ ทั้งนี้ ผู้ได้รับเชิญดังกล่าวไม่ต้องมี
ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ส่วนที่ ๔

สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๙๖ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ และมีหน้าที่ในการดูแล ส่งเสริม ช่วยเหลือด้านสวัสดิการและสวัสดิภาพ และสิทธิประโยชน์อื่นใด ที่จะยังประโยชน์ต่อครูและบุคลากรทางการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อประสิทธิภาพในการสอนและการปฏิบัติหน้าที่

(๒) มีการกำหนดหลักเกณฑ์การให้สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่ชัดเจน

(๓) การจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปอย่างคุ้มค่า

(๔) การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อส่งเสริมสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปตามหลักเกณฑ์ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีผู้ตรวจสอบภายนอกที่มีผู้ใช้มีส่วนได้เสียเข้ามาทำการตรวจสอบ

(๕) มีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการทบทวนการให้สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

การจัดตั้ง การเป็นสมาชิก การบริหาร และการดำเนินการของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง หน้าที่และอำนาจอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ให้กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุนงบประมาณให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

หมวด ๘

ทรัพยากร กองทุน และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ส่วนที่ ๑

ทรัพยากร

มาตรา ๙๗ ให้สถานศึกษาของรัฐระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชน ซึ่งมีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความชำนาญ หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้กับผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ และสนับสนุนการจัดการศึกษา

สถานศึกษาเป็นแหล่งศูนย์กลางในการให้บริการด้านวิชาการ อาคารสถานที่ และอื่น ๆ

ส่วนที่ ๒

กองทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา ๙๘ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุด ต่อการพัฒนาการศึกษา ที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

(๑) จัดตั้งกองทุนกัญมดอกเบี๋ยดำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้

(๒) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

(๓) จัดตั้งกองทุนส่งเสริมครู อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา นิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุน งานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติ

การจัดตั้งกองทุนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ส่วนที่ ๓

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา

มาตรา ๙๙ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็น ต่อการรับส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม การสื่อสารดิจิทัล อินเทอร์เน็ต และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษา

มาตรา ๑๐๐ ให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการศึกษา มาใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดทำสื่อวัตกรรมการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม และอำนวยความสะดวกอย่างเต็มศักยภาพให้สามารถจัดการศึกษาได้ทุกที่ทุกเวลา โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๑๐๑ ให้รัฐจัดให้มี ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้แบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ ในรูปแบบสื่อเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาผู้เรียน ครู และส่งเสริมการศึกษาและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต ผู้ดูแล และผู้ใช้ประโยชน์เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต การดูแล รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๐๒ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้มีข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา สถานศึกษา หน่วยงาน และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกระบบการศึกษา และข้อมูลอื่นตามรายการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๐๔ การจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา และการบริหารจัดการการศึกษาของชาติ

ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีนโยบายข้อมูลในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ตามรายการ มาตรฐานข้อมูล มาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ซึ่งต้องรวมถึงข้อมูลรายรับรายจ่ายของสถานศึกษาด้วย

ให้สำนักงานมีอำนาจเข้าถึงและใช้ข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสองในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน และกระทรวงศึกษาธิการต้องยินยอมให้หน่วยงานของรัฐที่จัดการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเข้าถึงข้อมูล และมีอำนาจส่งข้อมูลให้แก่หน่วยงานอื่นที่จำเป็นต้องใช้ที่มีใช้เพื่อการพาณิชย์ได้ตามที่เห็นสมควร แต่จะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่จะกระทบต่อสิทธิในความเป็นส่วนตัวของบุคคลมิได้

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ระบบที่สอดคล้องและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้กับระบบที่สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ใช้กันอยู่

มาตรา ๑๐๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เกี่ยวกับสถานศึกษา คุณภาพการศึกษา ทางเลือก และโอกาสในการเข้าศึกษาในระดับต่าง ๆ และการดำเนินการในด้านอื่นที่จำเป็น

การเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความครอบคลุม ถูกต้อง เชื่อถือได้ และอย่างน้อยต้องมีรายการข้อมูลตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่จะกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลมิได้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

หมวด ๙
แผนการศึกษาแห่งชาติ

ส่วนที่ ๑
แผนการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑๐๔ ให้สำนักงานจัดทำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา แล้วเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบแล้วให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติต่อไป

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๖ แผนการศึกษาชาตินั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ตลอดไปจนกว่าจะมีพระบรมราชโองการให้ยกเลิก

หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติและวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

มาตรา ๑๐๕ ในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ และยุทธศาสตร์ชาติ และต้องคำนึงถึง

(๑) เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

(๒) ปัจจัยทางด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศและของโลก

(๓) สถานการณ์และผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษาของประเทศ

(๔) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) ข้อเสนอและข้อคิดเห็นที่เกิดจากการรับฟังความคิดเห็น

แผนการศึกษาแห่งชาติอย่างน้อยต้องมีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องการให้เด็กทุกคนและประชาชนได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ การส่งเสริมให้มีการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย การผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะตามกฎหมายกำหนด การจัดให้มีการบูรณาการและความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และภาคประชาสังคม ในการจัดการศึกษาทุกระดับ การทำหน้าที่ของรัฐในการให้การส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่จะทำให้การศึกษามีคุณภาพ

มาตรา ๑๐๖ ให้มีการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของแผนการศึกษาแห่งชาติทุกห้าปี แต่ในกรณีมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบายจะมีมติให้ทบทวนความเหมาะสมของแผนการศึกษาแห่งชาติก่อนระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ให้นำความในมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาบทวน
ความเหมาะสมของแผนการศึกษาแห่งชาติตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๗ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ และสอดคล้อง
กับยุทธศาสตร์ชาติ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
สำนักงบประมาณหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณต้องจัดสรร
งบประมาณให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและการจัดสรรงบประมาณตามวรรคสองที่ไม่เป็นไปตาม
แผนการศึกษาแห่งชาติจะกระทำมิได้

ส่วนที่ ๒
แผนปฏิบัติการตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑๐๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและสำนักงาน ร่วมกันจัดทำ
แผนปฏิบัติการรายปีเป็นระยะเวลาทุกสี่ปี ในกรณีที่มีปัญหาไม่อาจตกลงกันได้ ให้เสนอ
คณะกรรมการนโยบายเพื่อวินิจฉัย เมื่อได้จัดทำแผนปฏิบัติการรายปีดังกล่าวและได้รับความเห็นชอบ
จากคณะกรรมการนโยบายแล้วให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ทุกปีก่อนเสนอคำขอรับการจัดสรรงบประมาณต่อสำนักงบประมาณ ให้ส่วนราชการ
และหน่วยงานของรัฐที่ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง หรือร่วมกันเพื่อปรับปรุงแผนปฏิบัติการ
ให้สอดคล้องกับความจำเป็นและตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป แล้วดำเนินการต่อไปตามวรรคหนึ่ง

เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว
ให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการนั้น ในกรณีมีเงินจัดสรร
ไม่เพียงพอ ให้จัดสรรให้ตามมติของคณะรัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการนโยบาย

ส่วนที่ ๓
การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

มาตรา ๑๐๙ ให้สำนักงานติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการ
ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) การปฏิบัติตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ความก้าวหน้า และผลลัพธ์
ของการจัดการศึกษา
- (๒) ข้อจำกัดหรืออุปสรรคที่ทำให้การจัดการศึกษาไม่เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) แนวทางการจัดการกับข้อจำกัดหรืออุปสรรคตาม (๒)
- (๔) เรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

เพื่อมิให้เป็นภาระแก่สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร การประเมินผลการดำเนินการตามแผนการศึกษาแห่งชาติให้ทำเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และเมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบแล้ว ให้เสนอรายงานดังกล่าวพร้อมทั้งข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตของคณะกรรมการนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา และเปิดเผยให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๑๑๐ ให้สำนักงานใช้ประโยชน์จากข้อมูลรายรับรายจ่ายของสถานศึกษาตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ในการดำเนินการให้มีการจัดทำรายงานบัญชีรายจ่ายด้านการศึกษาแห่งชาติเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร เพื่อรายงานผลการใช้จ่ายทรัพยากรด้านการศึกษาของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และครัวเรือน รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์และปัญหาอุปสรรคในการใช้จ่ายทรัพยากรด้านการศึกษาของประเทศตามแผนการศึกษาแห่งชาติ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการนโยบาย และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

หมวด ๑๐

คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษา ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง บุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ และด้านการเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นการทั่วไปว่าเป็นผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาประชุมแทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กรรมการตาม (๔) ต้องมาประชุมด้วยตนเอง การมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวมาประชุมแทนอาจทำได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้นจากความรับผิดชอบมติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่าหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคห้า

มาตรา ๑๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย

มาตรา ๑๑๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ถือว่าคณะกรรมการนโยบายประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่เหลืออยู่และให้คณะกรรมการนโยบายปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ก่อนครบกำหนดตามวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวันก่อนครบกำหนดตามวาระ

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกิน
สองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑๒
- (๔) คณะกรรมการนโยบายมีมติให้ออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า
สองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย
- (๕) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่

มาตรา ๑๑๕ การประชุมคณะกรรมการนโยบายต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการนโยบาย ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งหรือคนที่สองตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม
ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุม
เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑๖ ให้คณะกรรมการนโยบายมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ตามมาตรา ๑๐๔

- (๓) พิจารณาเสนอมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ
- (๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาเพื่อประกอบ

การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

(๕) เสนอแนะเกี่ยวกับแผนอัตรากำลังด้านการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับอุดมศึกษา
เพื่อให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๖) จัดให้มีกลไกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและกำหนด
มาตรการที่จะให้หน่วยงานของรัฐชี้ชวน ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนดังกล่าว

(๗) ติดตามดูแลการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และแผนการศึกษา
แห่งชาติ ในกรณีความปรากฏว่ามีการปฏิบัติหรือดำเนินการไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
หรือแผนการศึกษาแห่งชาติ ให้รายงานต่อคณะรัฐมนตรีและเปิดเผยให้ประชาชนทราบ แต่ในกรณีที่เห็นว่า
มีการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ ให้แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องภายใน

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

เวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดก่อน หากมิได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง ให้รายงานต่อ
คณะรัฐมนตรีและเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

(๘) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการสร้างนวัตกรรมในการศึกษาให้สอดคล้อง
กับการเปลี่ยนแปลงของโลกและความจำเป็นของประเทศ

(๙) พิจารณาเสนอแนะให้มี ปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา
ต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งเสนอแนะให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
เพื่อให้สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์จากการทดลองตาม (๘)

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่
คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น
หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบข้อเสนอแนะตาม (๘) แล้ว คณะกรรมการนโยบาย
จะเสนอแนะให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้มีการทดลองการสร้างนวัตกรรมในการศึกษาในขอบเขต
พื้นที่ หรือสถานศึกษาที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้มีการดำเนินการจัดการศึกษา
หรือดำเนินการตามนวัตกรรมในการศึกษาในขอบเขต พื้นที่ และสถานศึกษาตามที่กำหนด
ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว โดยไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
กับการศึกษาตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

มาตรา ๑๑๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว
และต่อเนื่องของคณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการที่คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้ง
ตามมาตรา ๑๑๖ (๑๐) อย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการทำหน้าที่ศึกษาและวิจัย เพื่อเสนอแนะงานด้านวิชาการเกี่ยวกับ
ระบบการศึกษา ระบบการเงินและเศรษฐศาสตร์เพื่อการศึกษา การดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก การผลิต
และพัฒนาครู สถานศึกษา ตลอดจนระบบหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่อื่น
ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๒) คณะกรรมการทำหน้าที่ยกร่างแผนการศึกษาแห่งชาติและเสนอแนะการปรับปรุง
แผนการศึกษาแห่งชาติตามที่จำเป็นเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการ
นโยบายกำหนด

(๓) คณะกรรมการทำหน้าที่ติดตามดูแลการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
และแผนการศึกษาแห่งชาติ และหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๔) คณะกรรมการทำหน้าที่ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา เพื่อสนับสนุน ติดตาม
และขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา รวมตลอดทั้งศึกษาแนวทางการสร้างนวัตกรรมในการศึกษา
ตามมาตรา ๑๑๖ (๘) เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการนโยบายจะแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำหน้าที่แทน
คณะกรรมการนโยบายในการให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๑๑๖ (๒) ก็ได้ และเมื่อคณะกรรมการดังกล่าวให้ความเห็นชอบและแจ้งให้
คณะกรรมการนโยบายทราบแล้ว ให้ถือว่าคณะกรรมการนโยบายได้ให้ความเห็นชอบแล้ว
เว้นแต่คณะกรรมการนโยบายจะมีมติเป็นอย่างอื่น

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ให้ประธานกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาจากกรรมการของ
คณะกรรมการนโยบาย

มาตรา ๑๑๘ ให้นำความในมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการ
และคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๑๖ (๑๐) ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๙ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเป็นส่วนราชการ
ในสำนักนายกรัฐมนตรี มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ และดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการนโยบายบรรลุภารกิจ
และหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งอำนวยความสะดวก ประสานงาน
ให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนโยบาย และให้มีหน้าที่
และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ดำเนินการหรือจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และจัดทำข้อมูล
เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ
ที่คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้ง

(๒) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวง
การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเก็บไว้
เพื่อนำไปวิเคราะห์วิจัยหรือใช้ประโยชน์ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้
โดยจะใช้วิธีการเชื่อมโยงกับระบบของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

(๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และอุปสรรคของการศึกษา
ของประเทศ รายงานดังกล่าวเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแล้ว ให้เสนอต่อ
คณะรัฐมนตรีและเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการ
นโยบายมอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ สำนักงานจะจัดให้มีผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญ
ในการวิจัยมาทำหน้าที่เต็มเวลา หรือจะจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินการ
เรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นการเฉพาะตามความจำเป็นเป็นครั้งคราว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข
และค่าตอบแทนที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดก็ได้

ให้สำนักงานมีเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเป็นหัวหน้า
ส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน รับผิดชอบขึ้นตรง
ต่อนายกรัฐมนตรีและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน

หมวด ๑๑

สถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้และการประเมินผล

มาตรา ๑๒๐ ให้มีสถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้ และการประเมินผล
เป็นหน่วยงานของรัฐในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคล

ที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) การสร้างและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการพัฒนาในทุกช่วงวัย และเชื่อมโยงกันทุกระดับ ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถานประกอบการ

(๒) พัฒนาและจัดทำต้นแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖ ตลอดจนร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำต้นแบบดังกล่าว และต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและความจำเป็นของประเทศตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินห้าปี

(๓) จัดทำระบบ วิธีการทดสอบ และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งต้องสอดคล้องกับต้นแบบตาม (๒) ในการดำเนินการดังกล่าวอาจร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำก็ได้

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษา และบริการสอบวัดความรู้ความสามารถ เพื่อนำผลไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเทียบระดับ และการเทียบโอนผลการเรียน ที่มาจากการศึกษาในระบบเดียวกันหรือการศึกษาต่างระบบ รวมทั้งสร้างและจัดทำระบบคลังข้อมูลหน่วยกิต

(๕) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและครู เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติการจัดกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

(๖) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการและด้านการบริหารจัดการ และการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง

(๗) ศึกษา วิจัย และสร้างองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

(๘) ติดตามการใช้หลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายตามมาตรา ๖

(๙) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนสนับสนุนให้บริการผลการทดสอบแก่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทั้งในประเทศและนอกประเทศ

(๑๐) เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งในประเทศและนอกประเทศ

(๑๑) จัดทำคำแนะนำหรือคู่มือ วิธีดำเนินการจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๒๙ และเผยแพร่ต่อประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการ หรือคณะกรรมการนโยบายกำหนด

มาตรา ๑๒๑ ให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการจำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการศึกษาหรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำหลักสูตร การวัดและประเมินผลการจัดการศึกษา

ให้สถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้ และการประเมินผลทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการ
ของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร

มาตรา ๑๒๒ ให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (๓) จัดให้มีกลไกให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ตลอดจนผู้ประกอบการ ผู้มีทักษะเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร จัดทำต้นแบบการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล
- (๔) ติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา
- (๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรมอบหมาย
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

มาตรา ๑๒๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้ และการประเมินผล ติดตามการใช้หลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษาว่าสามารถดำเนินการได้ตามความมุ่งหมายของมาตรา ๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าสถานศึกษาใช้หลักสูตร หรือจัดกระบวนการเรียนรู้ไม่บรรลุตามมาตรา ๖ ดังกล่าว ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือสถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้และการประเมินผลแจ้งให้สถานศึกษาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่สถานศึกษาไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือสถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้และการประเมินผล แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒๔ ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๑๑ (๕) ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยกรรมการ ตามมาตรา ๑๑๑ (๑) (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๑๑๑ วรรคสอง

มาตรา ๑๒๕ ให้โอนบรรดาหน้าที่และอำนาจ กิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๑๒๖ บรรดาคดีของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ฟ้องหรือถูกฟ้องในคดีดังกล่าว และให้ถือว่าผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในคดีนั้น ๆ เป็นผู้รับมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒๗ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีความประสงค์ที่จะโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่น ให้แจ้งความประสงค์ต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้บังคับบัญชายินยอมให้ผู้นั้นโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นได้

ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ประสงค์จะปฏิบัติงานที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี และไม่ประสงค์ที่จะโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นตามวรรคสอง ให้แจ้งความประสงค์ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ประสงค์จะปฏิบัติงานที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี และไม่ประสงค์ที่จะโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นตามวรรคสอง ให้แจ้งความประสงค์ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเป็นการออกจากการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิดและให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

มาตรา ๑๒๘ ให้กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังคงมีอยู่และดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๒๙ ให้แผนการศึกษาแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเห็นว่าแผนการศึกษาแห่งชาติตามวรรคหนึ่งส่วนใดขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการปรับปรุงโดยพลันและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ให้ดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๑๓๐ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสภาการศึกษาหรือคณะกรรมการสภาการศึกษา ให้ถือว่าอ้างถึงคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ และที่อ้างถึงสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ให้ถือว่าอ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ข้าราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ให้ถือว่าอ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ข้าราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ตามลำดับ

มาตรา ๑๓๑ ให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการศึกษาที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ให้หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากกรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติขยายระยะเวลาอีกได้ไม่เกินหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งเป็นอันยกเลิก

ให้กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๓ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๒ ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะกรรมการส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำหน้าที่เป็นสถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้และการประเมินผล หรือคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่และอำนาจตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นของสถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้และการประเมินผล หรือคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร แล้วแต่กรณี ด้วย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขอยืมตัวข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมาปฏิบัติงานให้แก่สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ และในระหว่างการปฏิบัติงานดังกล่าว ให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนเพิ่มเติมจากสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ตามที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๑๓๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการและหน่วยงานภายในทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค เป็นไปอย่างมีเอกภาพและสามารถบูรณาการระหว่าง

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ส่วนราชการและหน่วยงานภายในกระทรวงและหน่วยงานอื่นเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุความมุ่งหมายตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๔ ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและปฏิบัติหน้าที่ครูต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สามารถต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ต่อไป

ครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่และยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายดังกล่าว

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้ขอรับและผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓๕ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสถานศึกษาของรัฐ และบุคลากรทางการศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามอัตราเดียวกับที่ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาดังกล่าวได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๖ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศึกษานิเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ และประโยชน์ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับที่ได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๓๓ ให้บุคลากรทางการศึกษา นอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๓๕ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายตามมาตรา ๑๓๑ และมีการจัดระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการตามมาตรา ๑๓๓ เป็นอย่างอื่นโดยให้มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ และประโยชน์ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับที่ได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๘ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษาจังหวัดตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการการศึกษาธิการจังหวัดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการการศึกษาจังหวัดไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษาจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

สศคท. (สมัชชาเครือข่ายครูและบุคลากรทางการศึกษาแห่งประเทศไทย) ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของผู้แทนของผู้มีผลประโยชน์ได้เสียและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการศึกษามายาวนาน จำนวน ๒๗ องค์กร ประกอบด้วย ผู้แทนของประธานสมาคมผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย ผู้แทนประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย ผู้แทนของสมาคมครูและผู้ปกครองแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมผู้บริหารสตรีโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาแห่งประเทศไทย ผู้แทนสหภาพครูแห่งชาติ ผู้แทนสมาพันธ์สมาคมครูแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมศึกษานิเทศก์แห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมบุคลากรทางการศึกษาแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมผู้อำนวยการเขตพื้นที่ประถมศึกษาแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมผู้อำนวยการเขตพื้นที่มัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมพนักงานอัตราจ้างของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนสภาคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพครูตามภูมิภาคต่างๆของประเทศ เป็นต้น

สศคท. เห็นว่าเพื่อให้การดำเนินการปฏิรูปประเทศตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาประสบความสำเร็จประเทศไทยควรมี พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติที่มีสาระและครอบคลุมเรื่องดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา

โดยที่แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่องที่ ๑ : การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง กำหนดเป้าหมายให้มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่เป็นกลไกสำคัญต่อการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. โดยกำหนดตัวชี้วัดเป็นการจัดทำ แก้ไขและปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. กรณีจึงเป็นการเสนอให้มีการตราร่างพระราชบัญญัติเพื่อดำเนินการตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา

๒. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและจัดให้การร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งต้องมีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การจัดการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความคล่องตัวที่

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ยกย่องคุณภาพการศึกษา สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนสร้างเสริมให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา ๒๕๕ จ. ด้านการศึกษา และมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. แบ่งออกเป็น ๑๑ หมวดและบทเฉพาะกาล รวมจำนวน ๑๓๘ มาตรา มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังต่อไปนี้

๓.๑ ความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษา (ร่างมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๘)

ในหมวดความมุ่งหมายและหลักการร่างพระราชบัญญัติได้กำหนดลักษณะของคนไทยทุกหมู่เหล่าว่าเมื่อได้รับการศึกษาแล้วจะต้องมีคุณลักษณะกว้าง ๆ อย่างไร เช่น ต้องมีการพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา โดยเฉพาะการพัฒนาการด้านสติปัญญานั้นต้องหมายรวมถึงการมีความรู้ ความสามารถในการแสวงหาความรู้ที่ตนศึกษา คือสามารถนำสิ่งที่รู้มาใช้ในการประกอบอาชีพ ประดิษฐ์ คิดค้นเป็นผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตและการเพิ่มคุณภาพชีวิตของตนเอง คนในชุมชน สังคมและประเทศได้ และการพัฒนาการทางอารมณ์ และสังคมนั้นต้องเป็นบุคคลผู้มีคุณธรรม เป็นคนดี มีวินัย กตัญญูรู้คุณ รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่ความรับผิดชอบ สามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการสร้างสังคมสันติสุขและสังคมที่เป็นธรรม มีความภูมิใจและตระหนักในสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักและรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

นอกจากนั้นยังได้กำหนดเป็นหลักการไว้ว่าในการจัดบริการทางการศึกษาเพื่อให้ความมุ่งหมายบรรลุนั้น ผู้มีผลประโยชน์ได้เสียและเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกกลุ่มทุกระดับต้องยึดหลักการในการจัดการศึกษาอย่างไร การเรียนการสอนต้องเป็นอย่างไร กิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นอย่างไร การบริหารจัดการควรเป็นอย่างไร ครู ผู้สอนควรเป็นอย่างไร สิ่งอำนวยความสะดวกทางการเรียนต้องเป็นอย่างไร ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชน ผู้ประกอบการควรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างไร และควรได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างไร

๓.๒ สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา (ร่างมาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๔)

ในหมวดสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ได้กำหนดสิทธิของคนไทยกลุ่มต่าง ๆ ในการได้รับการศึกษา และสิทธิของบุคคลผู้มีสิทธิในการจัดการศึกษาไว้ และได้กำหนดกรอบในการจัดบริการทาง

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

การศึกษาของผู้มีสิทธิในการจัดการศึกษาไว้ว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรจึงจะทำให้ผู้เรียนบรรลุตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ ความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษา

๓.๓ ระบบการศึกษา (ร่างมาตรา ๑๙ ถึง มาตรา ๒๓)

ในหมวดระบบการศึกษา ได้กำหนดให้มีระบบการศึกษา ๒ ระบบ คือการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งครอบคลุมการจัดบริการทางการศึกษาของทุกประเทศ และเป็นระบบที่ตอบสนองการรับบริการทางการศึกษาของคนไทยได้ทุกช่วงวัยและทุกสถานะ ทั้งเด็ก ผู้ใหญ่ ผู้สูงวัย และทุกฐานะเศรษฐกิจและสังคม คนไทยสามารถเลือกเรียนระบบใดระบบหนึ่งและสามารถเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อการศึกษาต่อระหว่างทั้ง ๒ ระบบได้

๓.๔ หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล (ร่างมาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๔๒)

หมวดนี้ประกอบด้วย ๓ ส่วนคือ ส่วนที่เป็น (๑) หลักสูตร (๒) การจัดการเรียนรู้ และ (๓) การประเมินผล

ส่วนที่ ๑ หลักสูตร (ร่างมาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๒๘) ได้กำหนดกรอบการจัดทำหลักสูตรสำหรับการจัดการศึกษาระบบและระดับต่าง ๆ ว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร ใครมีอำนาจในการจัดทำหลักสูตรสำหรับสถานศึกษาแต่ละระดับและแต่ละประเภท โดยกำหนดให้หลักสูตรแต่ละระดับและประเภทต้องเชื่อมโยงกับความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา และต้องครอบคลุมสาระอะไรบ้าง

ส่วนที่ ๒ การจัดการเรียนรู้ (ร่างมาตรา ๒๙ ถึงมาตรา ๓๔) ได้กำหนดกรอบและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนว่าจะต้องให้ผู้เรียนเรียนอย่างไรจึงจะได้ความรู้ ประสบการณ์และสมรรถนะตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๓ การประเมินผล (ร่างมาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๔๒) ได้กำหนดกรอบของการดำเนินการประเมินผลตามหลักสูตรและบทบาทของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลของนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษาประเภท ระดับและระบบต่าง ๆ ตลอดจนกรอบในการเทียบโอนความรู้ ประสบการณ์และสมรรถนะของผู้เรียนทุกระบบและประเภทการศึกษา

๓.๕ การบริหารและการจัดการศึกษา (ร่างมาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๗๔)

หมวดนี้ ประกอบด้วย ๗ ส่วนคือ (๑) การบริหารและจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (๒) การบริหารและการจัดการศึกษาในราชการส่วนภูมิภาคและเขตพื้นที่การศึกษา (๓) การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐ (๔) การบริหารและจัดการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา (๕) การบริหารและจัดการศึกษาของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (๖) การบริหารและจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๗) การบริหารและจัดการศึกษาของเอกชน

ส่วนที่ ๑ การบริหารและจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (ร่างมาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๔๕) ได้กำหนดขอบเขตอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการตลอดจนบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา โดยเน้นที่การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการการศึกษาทุกด้านไปยังราชการส่วนภูมิภาค เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

ส่วนที่ ๒ การบริหารและการจัดการศึกษาในราชการส่วนภูมิภาคและเขตพื้นที่การศึกษา (ร่างมาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๔๙) ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของจังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา และ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

สถานศึกษาว่าแต่ละองค์กรมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการศึกษาอย่างไร และต้องบริหารและจัดการศึกษาอย่างไร

ส่วนที่ ๓ การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐ (ร่างมาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๙) ได้กำหนดกรอบและแนวทางในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐว่าต้องดำเนินการอย่างไร โดยเน้นที่ความเป็นอิสระในการบริหารจัดการของสถานศึกษา การเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ

ส่วนที่ ๔ การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา (ร่างมาตรา ๖๐ ถึงมาตรา ๖๓) ได้กำหนดกรอบและแนวทางในการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนการกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาด้วย

ส่วนที่ ๕ การบริหารและการจัดการศึกษาของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ร่างมาตรา ๖๔ ถึงมาตรา ๖๕) ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมในการจัดการศึกษา ตลอดจนกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งหรือแต่ละกลุ่มสถาบันมีกฎหมายว่าด้วยการบริหารของตนเอง และให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ

ส่วนที่ ๖ การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๖๖ ถึงมาตรา ๖๗) ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาแต่ละระดับและประเภท โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมสามารถจัดการศึกษาได้ทุกระดับและประเภท

ส่วนที่ ๗ การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน (ร่างมาตรา ๖๘ ถึงมาตรา ๗๔) ได้กำหนดให้สถานศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคล สามารถบริหารกิจการได้ด้วยตนเอง แต่ต้องบริหารจัดการให้ผู้เรียนมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานของประเทศ และให้นักเรียน และครูของสถานศึกษาได้รับการสนับสนุนจากรัฐในการจัดการศึกษาเช่นเดียวกับนักเรียนและครูในสถานศึกษาของรัฐ ตลอดจนการกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างสถานศึกษาของรัฐและสถานศึกษาเอกชน

๓.๖ การประกันคุณภาพการศึกษา (ร่างมาตรา ๗๕ ถึงมาตรา ๗๗)

ได้กำหนดให้กระทรวง ทบวง กรม เอกชน สถานศึกษา หรือส่วนราชการที่มีสิทธิในการจัดการศึกษาต้องจัดบริการทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

๓.๗ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (ร่างมาตรา ๗๘ ถึงมาตรา ๘๖)

บทบัญญัติในหมวดนี้ คือหมวดครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาถือเป็นหน้าตาหรือเป็นเอกลักษณ์ (Signature) ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เป็นหมวดที่จะทำให้การปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาและด้านอื่น ๆ ประสบความสำเร็จ จะทำให้คุณภาพของนักเรียนหรือนักศึกษาไทยมีคุณภาพสูงทัดเทียมกับคุณภาพของนักเรียนหรือนักศึกษาในนานาอารยประเทศ หมวด ๗ ประกอบด้วย ๔ ส่วนได้แก่ (๑) การผลิต การคัดกรองครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (๒) การพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (๓) การบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และ (๔) สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ส่วนที่ ๑ การผลิต การคัดกรองครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (ร่างมาตรา ๗๘ ถึงมาตรา ๘๒) กำหนดให้รัฐนาระบบคล้ายกับระบบการผลิตแพทย์มาใช้กับระบบการผลิตและการคัดกรองบุคคลที่จะมาประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ และผู้บริหารสถานศึกษาทั้งตัวบ่อนเข้าของระบบการผลิต กระบวนการผลิต และคุณภาพหรือมาตรฐานของผู้สำเร็จการศึกษาของสถาบันผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้ได้บุคคลผู้มีคุณภาพสูงและมีจิตวิญญาณความเป็นครูสูงมาประกอบวิชาชีพครู

ส่วนที่ ๒ การพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (ร่างมาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๕) กำหนดให้หน่วยงานผู้ใช้ครูนำวิธีการพัฒนาครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่ใช้ได้ผลดีในประเทศที่ประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาสูงเช่นระบบและกระบวนการพัฒนาครูของสิงคโปร์ ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ เจียงซู สาธารณรัฐเกาหลี หรือฟินแลนด์ มาใช้กับการพัฒนาครูของไทย โดยนำครูหรือผู้บริหารสถานศึกษาผู้มีคุณภาพและจิตวิญญาณความเป็นครูและผู้บริหารสถานศึกษาสูงมาใช้ในการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษา

ส่วนที่ ๓ การบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (ร่างมาตรา ๘๖ ถึงมาตรา ๙๕) กำหนดให้นำระบบคุณธรรม และการกระจายอำนาจที่ยึดหลักธรรมาภิบาล มาใช้กับการบริหารงานบุคคลของครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้อำนาจการบริหารงานบุคคลของครูและบุคลากรทางการศึกษาเกิดขึ้นที่สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษาเพื่อให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ปฏิบัติงานและรับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของโรงเรียน ให้สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษาที่มีความพร้อมสูงมีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของตนเอง

ส่วนที่ ๔ สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (ร่างมาตรา ๙๖) ได้กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดูแลสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

๓.๘ ทรัพยากร กองทุน และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (ร่างมาตรา ๙๗ ถึงมาตรา ๑๐๓) แบ่งเป็น ๓ ส่วนคือ (๑) ทรัพยากร (๒) กองทุนเพื่อการศึกษา และ (๓) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑ ทรัพยากร มี ๑ มาตรา คือ ร่างมาตรา ๙๗ ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาระดมทรัพยากรจากภาคส่วนต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา และให้สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับประชาชน

ส่วนที่ ๒ กองทุนเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย ๑ มาตรา คือ ร่างมาตรา ๙๘ ซึ่งกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนเพื่อการพัฒนาการศึกษาของรัฐ และของเอกชน และกองทุนว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาครู

ส่วนที่ ๓ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา (ร่างมาตรา ๙๙ ถึงมาตรา ๑๐๓) กำหนดให้รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์สำหรับการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและนำมาใช้ในการจัดการศึกษา ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา และให้กระทรวงศึกษาธิการเผยแพร่สารสนเทศทางการศึกษาแก่หน่วยงานที่ประสงค์จะใช้สามารถเข้าถึงระบบสารสนเทศของกระทรวงได้ด้วย

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๓.๙ แผนการศึกษาแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๐๔ ถึงมาตรา ๑๑๐) แบ่งเป็น ๓ ส่วน คือ (๑) แผนการศึกษาแห่งชาติ (๒) แผนปฏิบัติการตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และ (๓) การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

ส่วนที่ ๑ แผนการศึกษาแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๐๔ ถึงมาตรา ๑๐๗) กำหนดกรอบ และขั้นตอนการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติว่าใครเป็นผู้จัดทำ และต้องดำเนินการตามขั้นตอนอย่างไร

ส่วนที่ ๒ แผนปฏิบัติการตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๐๘) กำหนด ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติและแนวปฏิบัติสำหรับผู้จัดทำแผนเพื่อให้การนำแผนการศึกษาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติได้จริง

ส่วนที่ ๓ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล (ร่างมาตรา ๑๐๙ ถึงมาตรา ๑๑๐) กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา และให้มีการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายในการจัดการศึกษาของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

๓.๑๐ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๑๑ ถึงมาตรา ๑๑๔) กำหนดองค์ประกอบ การได้มาซึ่งกรรมการ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ จำนวนคณะกรรมการปฏิบัติงานชุดต่าง ๆ ในคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ เช่น (๑) คณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการดูแลและพัฒนาเด็ก การผลิตและพัฒนาครู หลักสูตรและระบบการเรียนรู้ (๒) คณะกรรมการซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำและปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติ (๓) คณะกรรมการซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการติดตามดูแลการจัดการศึกษา (๔) คณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา และอาจมีคณะกรรมการชุดอื่นอีกตามที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเห็นความจำเป็น

๓.๑๑ สถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้ และการประเมินผล (ร่างมาตรา ๑๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๓) กำหนดให้มีสถาบันพัฒนาหลักสูตร และการเรียนรู้ซึ่งเป็นนิติบุคคลในกำกับของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ บริหารงานโดยคณะกรรมการ พร้อมทั้งกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการและของสถาบันไว้อย่างชัดเจน

๓.๑๒ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๑๒๔ ถึงมาตรา ๑๓๔) ได้กำหนดแนวปฏิบัติในการ บริหารของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการและส่วนราชการ บุคลากร และกฎหมายที่เกี่ยวข้องใน ระยะเริ่มแรกของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงานของหน่วยงาน ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและราบรื่น

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เน้นการลดความเหลื่อมล้ำของการจัดบริการทางการศึกษาของ ประเทศ จะทำให้สถานศึกษามีครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกัน เน้นการกระจายอำนาจ สู่สถานศึกษาให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง จะทำให้การทุจริตและคอร์รัปชันในการบริหารงานบุคคลลดน้อยลงหรือ หมดไป จะทำให้สถานศึกษามีงบประมาณเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น และให้ความสำคัญของ การผลิต การคัดกรอง การพัฒนาครู การบริหารงานบุคคลของครู การดูแลสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครู มีการกำหนดให้มีสถาบันพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้ และการประเมินผล มีการกำหนดให้มีแผนปฏิบัติการและ การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด จะทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในทุกพื้นที่ของ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ประเทศ ทั้งชนบท ห่างไกล ด้อยโอกาสได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและทัดเทียม จะทำให้คนไทยมีคุณภาพสูงขึ้นอย่างทั่วถึง และสามารถแข่งขันได้กับนานาชาติในระยะยาว

.....